

عنوان مقاله:

بررسی تمایز ماهوی برهان شرط بندی پاسکال و حدیث محاجه امام علیه السلام و ابن ابی العوجاء و نتایج فلسفی و کلامی آن

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای فلسفی کلامی، دوره 20، شماره 76 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

جعفر مروارید - استادیار دانشگاه فردوسی مشهد

وحید مهدوی مهر - دانشجوی دکتری رشته الهیات تطبیقی دانشگاه پادربورن

خلاصه مقاله:

استدلال شرط بندی پاسکال، به عنوان یکی از استدلال های مشهور بر اثبات وجود خداوند و یا دست کم، لزوم ایمان به خدا، همواره در معرض بحث و بررسی های فراوان بوده است. این استدلال در فضای فکری جهان اسلام نیز مطرح بوده و از طریق امام محمد غزالی، به ائمه اطهار (ع) نسبت داده شده است. دقت در صورت بندی این استدلال آن گونه که پاسکال ارائه داده است و نص حدیثی که می توان آن را ریشه این استدلال تلقی کرد، نشان می دهد که این دو، تفاوت های بنیادین با یک دیگر دارند؛ تفاوت هایی که سبب می شود اشکالات وارد بر شرط بندی پاسکال به صورت بندی حدیثی آن وارد نباشد. در این مقاله تلاش شده تا در مرحله اول، به برخی اشکالات وارد شده بر شرط بندی پاسکال جواب داده شود و در مرحله دوم، نشان داده شود که چگونه تفاوت های موجود در صورت بندی دو استدلال، آن ها را از هم متمایز می کند و اشکالاتی که بی جواب می مانند به صورت بندی حدیثی استدلال وارد نمی شوند.

کلمات کلیدی:

شرط بندی پاسکال، خود محوری اخلاقی، شکاکیت، خداناباوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/861983>

